

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 29. De collectione animi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

November. Unus Mediator Dei, & hominum homo
Christus IESUS. *1. Tim. 2. 5.*

Inter Deum, & hominem mediatrix est
Divina Humanitas, & Humana Divinitas.
Aug.

DIES XXIX.

De Collectione animi..

I.

Ad faciendos in virtute progressus nihil
magis necessarium est animi collectio-
ne. Negotiorum turba, quam, ut ab illa
nos eximamus, obtendimus, ipsissima est
ratio, quæ illius necessitatem ostendit.
Quò magis nos ad externa diffundimus, eo
magis necessum est, ut ad nos revertamur:
id nisi fiat, occupationes saltem aliquoties
etiam optimas magnopere nos dissipant.
Negotia quantumcunque justa, mentem
occupant, dividunt, atque aliò avertunt.
Res sive fastidiosæ, sive amœnæ, quæ in
negotiorum administratione occurruunt,
animi commotiones excitando, magnam
mentis evagationibus ansam præbent ho-
mini, cuj non est curæ ad se redire. De-
nique multicudo intentionum imperfecta-
rum, negotijs nostris, si nobis non invi-
gi-

gilemus, se se implicantum, animum November.
nostrum summopere dissipant. Viri San-
ctissimi ingemuere hunc dissipationi, quam
in seipsis adverterunt. S. Bernardus, qui
defectum hunc magno cujdam Pontifici
exprobrarat, ipsem et deplorat infelici-
tem, quam expertus est in eum labendi;
& nos eum non deflemus; dum eadem
mentis evagatio nos impedit, quod minus
eius effectus sentiamus, & formidemus.

II. Non dissipamur solummodo in fun-
ctionibus etiam sanctissimis, quae rerum
creatarum commercio nos implicant, sed
eis plerumque nos affigimus. Cor ho-
minis vivere non potest, quin alicuj se rei
affigat; cum vivere ei sit amare, & amare
se affigere; ideoque necessum est, ut vel
creaturis, vel Deo adhaerat: si collectio-
nis caret spiritu, qui praeципue versatur in
attentione ad Deum, Deum in creaturis
intueri non assuescat; & idcirco nec men-
tem ab rebus creatis ad Deum elevare, nec
eundem in illis querere, nec ei adhaerere
poterit: si vero Deo non adhaeret, creatu-
ris se addicet; in quibus inveniet, quo na-
turae suae propensionibus faciat satis: Illae
si utiles sint, proprij amore commodi iis se
mancipabit; si gratae, ob carnis illecebras
illis se addicet; si splendidae sint, inanis-

O 5 glo-

November. gloriæ studio illis adhærebit. Sic homo, qui in medio occupationū piarum zelum, virtutēmque habere creditur, dum ad aliud non incumbere videtur, quām, ut alios à mundo, & rebus creatis avellat, defectu collectionis animi, & vigilantiæ, seipsum sensim, ac sine sensu illis affiget.

III. Deficiente animi collectione non tantum dissipamur in optimis occupationibus, nosque creaturis addicimus, sed, quod necessariò sequitur, pervertimur. Ut ostendatur, cor nostrum perverti, satīs est, si dicatur, id rebus creatis adhære. Perversio hæc ab impuritate provenit, & impuritas è permisitione cum eo, quod est externum, & adventitium cordi nostro, quod non nisi pro Deo creatum est. Atque hæc permisio ideo contingit, quod rebus creatis adhæreamus. Primo quidem intellectus, tum etiam animus depravari incipit, quomodo intellectus semper dissipatus, & nec Deo, neque sibi attentus tueri se potest à fallacijs falsorum lumen rationis humanæ, & præjudicijs, ac colloquijs illorum, quibuscum vivit, quique non nisi bona frivola, & caduca aestimant? nihil est, nisi attentio ad Deum, & axiomatum Evangelij recordatio, quod cum adversus torrentem sistere possit: an hoc

hoc obtineri sine animi collectione potest? November.
si intellectus corruptus est, brevi etiam animus corrumpetur: si bona, voluptates, & honores mundi aestimamus, non longè aberit, quin eos amemus. An verò amare possumus, quin eis nos affigamus, & eis nos affigere, quin depravemur?

Sequere consilium S. Bernardi, te non immergendi negotijs quantumcunque bonis; sed iis solummodo te commodiandi, & studendi, si ad exteriora te effuderis, subinde ad te redire.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent. Psal. 52. v. 7.

Memento proinde interdum reddere te ipsum tibi. Bern. de Confid.

DIES XXX.

De Magnitudine DEI.

I

DEUS magnus est: nec præter ipsum aliis est, qui magnus sit. Tu solus Altissimus: vel certè nullus est, qui magnus in omnibus sit. Homines magni sunt in una re, non item in altera. Iste magnus est à sua dignitate; non verò à Natalibus. Ille magnus est à Natalibus, non item à me-